

[Erik Appel.]

Nationalsocialismen, og nogle af dem venter en modereret Genopstandelse af den.

Det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen udtalte Frygt for, at den danske Kommuneskole, om den blev eneraadende, ikke vilde blive en ren national Skole. Denne Udtalelse eller Paastand fra det ærede Medlem forudsætter et vedblivende Modsetningsforhold mellem danske og hjemmetyske Nordslesvigere, som gennem Hjemmene indpodes i Børnene. Noget saadant *kan* blive Tilfældet, men det vil ikke blive Regelen. Jeg vil roligt hævde, at en Lærer, der magter sin Stilling, udmærket godt kan fortælle Danmarkshistorie for en Børneflokk, hvori der er Børn fra tyske Hjem, uden at krænke dem. Jeg ved dette af Erfaring, da jeg i 10 Aar har fortalt Danmarkshistorie for en saadan tysk Børneflokk i Ellehus Privatskole.

Vi, det store Flertal af Nordslesvigere, vil nu ud af det gamle Modsetningsforhold. Det har aldrig ydet noget positivt til vor fælles Hjemstavns Folkeliv. Der er løbet saa meget Vand i Stranden, at det kan lade sig gøre at komme ud deraf. Paa nyt Grundlag vil vi sætte ny Skik.

Hjemmetyskerne vil vinde derved i folkelig Styrke, men de vil tabe i Statistikken. Og det vil de sandsynligvis blive ved med, idet en jævn Overgang til dansk Folkeliv sikkert vil finde Sted i de nærmeste Aar. Men det er menneskeligt set intet Tab for dem, thi tysk og dansk Kultur er jævnbyrdige, medens dansk Folkeliv takket være Grundtvig og den danske Folkehøjskole er rigere end det tyske, ikke mindst nu under den Forvirring, det tyske Folkeliv er kastet ud i siden 1926 gennem den stortyske Tanke og Nationalsocialismen.

Endnu en Ting maa jeg fremhæve. Mange tyske eller tyskblakkede Hjem er hidtil tvunget ind i den tysksprogede Kommuneskole uden at have aandelig Kraft til at udnytte den for deres Børn og sig selv. De vil nu frigøres.

Jeg beder det høje Ting om, trods den manglende Samstemmighed, der har gjort sig gældende fra Ordførernes Side, roligt at overveje for og imod de fremførte Standpunkter. Det gælder ikke Livet hverken for Danske eller Hjemmetyskere, men det gælder Mulighederne for et aandeligt Gennembrud for de sidste. Hvad jeg her har fremført i dette Tilsvar, hviler paa 20 Aars Arbejde i stærkt hjemmetyske Sogne i vort sydlige Grænsebælte.

Christmas Møller: Der er ikke Grund til en meget længere Debat, det tror jeg ikke fremmer saa forfærdelig meget.

Det ærede Medlem Hr. Frede Nielsen, som jo har en overmaade spagfærdig Façon, brugte den i dette Tilfælde til de voldsomste Udtryk, idet han sagde, at en Udsættelse af denne Sag i nogle Maaneder, saaledes at man kunde forhandle videre, vilde skabe Panik i Nordslesvig. Jeg forstaar slet ikke, hvor en saadan Tale skal føre hen! Jeg har ikke sagt, at man Syd for Grænsen ikke havde givet Udtryk for Anskuelse, som de Herrer fra Flertallets Side maaske kunde benytte, men jeg har sagt, at Stillingen var den, at nogen virkelig klar Besked om, hvorledes man saa paa det Syd for Grænsen, mente jeg ikke, man havde.

Det er en ganske ejendommelig Maade, det ærede Medlem Hr. Erik Appel læser Pastor Beucks Henvendelse paa. Det ærede Medlem siger, at Pastor Beuck kun har sagt: Giv os et Skolevæsen, vi kan være tjent med, og fortæller saa en Række personlige Ting om sig selv med Hensyn til Pastor Beuck og andre, som ikke kommer Forhandlingerne eller det høje Ting ved. Det havde været rimeligere, om det ærede Medlem Hr. Erik Appel havde nævnt, at Pastor Beuck pag. 110 i Kommissionsbetænkningen Linie 4 ff. siger — jeg tillader mig at citere —:

„Giv os vore Skoler igen, og giv os kommunale Skoler!“

Det ærede Medlem citerer simpelt hen forkert, giver Offentligheden et fuldkommen forvansket Indtryk. Det, det drejer sig om for mig, er at sige: Vi skal have en Ordning, der kan holde! Denne Mand, der er et godt Udtryk for de Tyskere, som ogsaa det ærede Medlem er enig i, vi skal kunne leve sammen med i Fremtiden, rejser allerede paa dette Tidspunkt i Modsetning til, hvad det ærede Medlem gør opmærksom paa, Kravet om en kommunal Skole, og saa tror man ikke, naar det rejses i August 1945, at det senere vil komme igen. Det tror jeg.

Til det ærede Medlem Hr. Nørlund vil jeg gerne sige, at det ærede Medlems Anskuelse med Hensyn til, at der i Dag skulde foreligge en anden Stilling, end der var i 1920, deler jeg ikke. Jeg kunde næsten kalde det ærede Medlems Anskuelse, saaledes som den fremtraadte, en Anskuelse, der hvilede paa noget, han havde lært af fremmede. Jeg tror virkelig ikke, man kan opdrage Tyskerne, uden at de kan opdrage sig selv. Jeg skal ikke komme ind paa — det er Tiden heller ikke til — hele det stortyske Problem, men lige saa stærkt som jeg tror